

[Indenrigsministeren.]

kunde tænke sig det. Jeg vil antage, at for Bygningerne her i Hovedstaden maatte man i hvert Fald regne med, at Københavns Grundejere maatte komme til at ofre et Beløb et Sted mellem 50 og 100 Mill. Kr. Det kan der jo slet ikke være Tale om, og derfor maa man forstaa, hvad der andre Steder tænkes paa med Beskyttelsesrum. Det er jo i høj Grad primitive Ting, det her drejer sig om.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte om, at Luftværnschefen havde været i Finland — det ærede Medlem vil sikkert faa Lejlighed til at se de Ting, som kan berettes derfra —, og man vil ogsaa paa dette Omraade se, hvilke primitive Ting der har været i Stand til at give den Beskyttelse, som Luftværnschefen har talt om i et eller andet Interview. Under et Bombardement af en By er det første fornødne naturligtvis, at Folk kommer bort fra Gaderne, kommer i Skjul. Det har visse Fordele, at det ikke er i Niveau, at det er i Kældre — og der findes jo i enhver By Kældre i stort Omfang — eller kommer i Skjul andre Steder i Bygningerne; man vil huske, hvordan Gaskommissionens Betænkning gør opmærksom paa, at et af de sikreste Steder er de bærende Skillerum i Bygningerne. Det samme gælder med Hensyn til Forholdene i de enkelte Huse, det afgørende er ogsaa der, hvor der kan skabes den bedst mulige Sikkerhed; men andre Steder fra vil man vide, at den i høj Grad kan skabes uden de kolossale Kapitalinvesteringer, som det her drejer sig om, og som ingen i denne Sal vilde give sin Stemme.

Over for det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, der tror, at alting paa dette Omraade skal gøres lang Tid i Forvejen, vil jeg gerne minde om, hvordan Forholdene paa dette Omraade er i Finland. Det, som er foretaget deroppe — og Luftværnschefen har over for mig givet Udtryk for, hvor beundringsværdigt Civilbefolkningen har indrettet sig paa dette Omraade —, er sket i Henhold til Lov af 30. Oktober 1939. Den 30. Oktober 1939 blev Loven herom givet! Man maa altsaa indstille sig paa, at man paa disse Omraader i stort Omfang maa overlade til Myndighederne Spørgsmaalet om, paa hvilket Tidspunkt disse Ting skal ske.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte om Mørklægning, og det ærede Medlem var meget utilfreds med, at den Mørklægning af København, som der nu er Tale om, ikke er sket paa et langt tidligere Tidspunkt. Dermed forholder det

sig saadan, at baade de militære og de civile Myndigheder ansaa Marts eller April Maaned 1940 for et passende Tidspunkt til Afholdelse af denne Mørklægningsøvelse. Ved Krigens Udbrud henlede man min Opmærksomhed paa, at de Forhold, som derigennem skabtes, kunde foranledige, at Øvelsen maaske hellere burde holdes om Efteraaret. Men her vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at selv om det ærede Medlem formentlig føler sig i Opposition til mig, bør han medgive, at Skønnet her maa udøves af Regeringen. Og Regeringen har altsaa skønnet — det har været drøftet paa det Tidspunkt —, at der ikke for Danmarks Vedkommende i det Tidsrum, det her drejer sig om, har foreligget Forhold, som gjorde det nødvendigt eller rimeligt at fremskynde denne Sag. Og det har ogsaa vist sig at være rigtigt.

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke havde benyttet Bemyndigelsen i § 10 i Loven af 1938 til at paabyde, at der i offentlige Bygninger, der opføres eller ombygges, indrettes Beskyttelsesrum. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener. Den Bemyndigelse har jeg virkelig brugt; den er brugt over for de offentlige Bygninger, hvor jeg har ment det rigtigt, at der indrettedes Beskyttelsesrum. Der staar ikke noget om, at jeg skal paabyde, at der i alle offentlige Bygninger — uden Hensyn til de Overvejelser, der i øvrigt maatte finde Sted paa dette Omraade — skal være Beskyttelsesrum.

Jeg glemte før en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Elgaard, som jeg forstod var imod, at Grundejerne skulde betale de omtalte Gasmasker. Jeg tror i og for sig ikke, der vil være nogen Utilfredshed dermed. Hver Gang jeg har talt om disse Ting, har jeg forstaaet det saadan, at man mente, det hørte med til det Husvagtudstyr, som Grundejerne naturligt burde betale. Men da der har været udkastet Tvivl om, hvorvidt der var Bemyndigelse hertil i den gamle Lov, har jeg udtrykkeligt indsat denne Bestemmelse.

Endelig opfordrede det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft mig til at give en Irettesættelse til Dagbladet „Politiken“ og til „Ekstrabladet“. Jeg tror, det bliver for omfattende for mig, hvis jeg skal til at dele Irettesættelser ud til de Blade, som paa disse Omraader kan have skrevet noget, som jeg ikke syntes om. Der vil sikkert være en Række andre Blade, der ogsaa vilde faa Irettesættelser. Nej, det er jeg slet ikke kompetent til. Hvorfor nævner det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i øvrigt „Poli-